

~ 1 ~

Dragoljub M. V. P.

Dvopolni Univerzum

ISBN 978-3-9523860-8-8

Sadržaj	stranica
Uvod	03
1. deo	11
2. deo	13
3. deo	15

~ 2 ~

©:

Dragoljub M. V. Popović,
der Serbe in der Schweiz,
diplomierter Vater, Schriftsteller und Musiker
CH, 4500 Solothurn
Postfach 608
www.iging-studio.ch
www.flyingjoymaker.com

Dvopolni Univerzum – Uvod

Na kraju višednevnog razgovora sa nekim osobama, koje su mi rekle da nisu Zemljani, a u šta ja nijednog momenta nisam ni posumnjao, sam im rekao ovo:

° Hvala za sreću koja mi ostaje zbog toga što sam vas video i sa vama razgovarao. Sećajte se i vi mene kao da sam i ja vas, na kraju, svakog ponaosob zagrlio; u ljubavi za sve vas i sve vaše tamo. Hoću, ipak, na kraju da kažem još nešto, pa da to ponesete vašima kao takozvanu filozofiju donekle zbuđenog Zemljanina.

Tokom naših razgovora su potencirani moral i shvatanje mogućnosti potpunog razvoja jednog društva. Takođe ste potencirali da naučno-tehnološki razvoj nekog društva nije odlučujući za potpuni razvoj naroda, tj. civilizacije. Među nama Zemljanima vaša shvatanje Boga i morala ne mogu isposlovati uspeh kakav su te dve stvari isposlovale kod vas. Pa se donekle čudim kako je vama uspelo dogurati dotle gde se sada nalazite.

Tu su me svi pogledali s čudjenjem na licima njihovim, a ja sam mirno nastavio.

O čemu se radi? Vi ste prethodno, u jednom momentu, rekli da mi Zemljani ne možemo da se usaglasimo oko religija. Ne mogu ni ja s vama da se usaglasim. Nego vam, s moje tačke shvatanja Stanja stvari, kažem da ste se vi, tamo gde ste se već tako uredili, samo usaglasili u veri, a ne uredili u znanju. Rekli ste mi ovde da je Božanski um „sebe svestan i kad je neizdiferencirana celina; kad je, kako bismo i vi i mi rekli, samo semenka.“ I to je, meni, filozofija za analizu. Zašto?

Um, kao radno-proizvodna sposobnost mozga je istovremeno i radnik i radionica. Postoje radnje, proizvodi i stanja uma! Šest radnji na tri nivoa i stanje na četvrtom. Dakle, ono što vi i ja nazivamo svesnošću nije ni radnja ni proizvod uma, nego je

stanje uma: um u hibernaciji, a ne na četvrtoj poziciji svojih delovanja, koja je ustvari pozicija apsolutnog mirovanja sebe-svesnog uma. Ja zato mislim da Bog, koji je, kako i vi kažete delotvorna inteligencija na slobodnoj volji, biva u dva stanja apsolutno miran: U semenu sebe nesvestan, pa posle inteligentnim ispoljenjem sebi sebe-svestan.

Dok je Celo samo pra-semenka, ili pra-atom, umnost je tek potencijalna neizbežnost; dakle još nigde ispoljena; još nigde potvrđjena. Pre ispoljavanja Jedinog nema nigde samo-svesti. Celo se osvešćuje tek konkretnim inteligentnim ispoljenjem Njega. Bićem koje poseduje organ kojim sebe traži u Celom. Taj organ je mozak. Tek mozgom, tj. instrumentom umnosti, može Celo postati sebe-svesno. Zato kažete tamo vašima da se Bog osvestio umovima „vaših ljudi“, tj. rasama ispod vaše rase, a ne umovima vas andjela tamo; Kojima su „vaši ljudi“ bili ono što su nama majmuni ovde: preci. Vaši petobojni, pojedinačno nastali, su stariji od vas petobojno uparenih. Zato ja u svemu, govorim da je čovek biće sa svrhom. A vi, moralno i naučno-tehnološki razvijeniji od nas, jeste samo civilizacija špekulativno, tj filozofski „uspavanijih“ od naših špekulanata. Pošto niste bili posmatrači diferenciranja pra-atoma, ne biste lako ubedili naše špekulante da je Bog sebe svestan i u semenu. Jer ako većina tobože obrazovanih Zemljana u to posumnja – ništa od našeg napretka ka besmrtnosti; jer neobrazovan narod ovde više veruje špekulantima nego svom neznanju, pa da bi se potrudio da sâm spozna istinu. Što je i razumljivo. I onda narodu ostaje traženje spasa kroz veru, religiju, jer je „dokumentacija“ nejasna; nepostojeća. Nije tek tako kod nas pitanje svih pitanja: „Da li je starija kokoška ili jaje?“

* Dobro. Ono što mi tamošnji i neki od vas ovdašnjih mislite i razlažete u osnovi ovako, kako zaključujemo o razvitku i smislu života od ameba do andjela, oko čega smo se manje-više usaglasili, dobije samo podsmeh šestobojno orthodoxnih. Koji su sad to, a?“

Tu je moj sagovornik začutao. Čitali smo dugo; ali ipak nije bilo sumnje da razgovor nije završen. Pustili su me da se čudim i razmišljam o šestobojnima, koji su filozofsko-religijska struja medju njima tamo. Onda je jedan od ovih „mojih“ gostiju nastavio:

„Da, da. Svi Šestobojni su dobroćudni genijalci. Njihovi mozgovi su prijemnici i pohranjivači svih foto, audio i čulnih informacija i doživljaja. Razlikuju se medju sobom po tome što su neki sigurni u večno budnu i aktivnu Inteligenciju, a neki su sigurni da bez mozga nema ni uma; ni umnih radnji i stanja. Prvi su, uslovno rečeno ortodoksni vernici, a drugi su, uslovno rečeno, materijalisti. Imamo ovde film našeg razgovora sa šestobojnim vernicima – ortodoksnima – i sa šestobojnim ateistima. Da ti to projektujemo ne vredi – ne znaš njihov jezik. Ipak pogledaj kako šestobojni izgledaju.“

Video sam ih u šetnji kroz bajno šareno, cvetno polje. Video sam svetlo-plave, kao što su ovi sa kojima sam razgovarao i mlečno-zlatne; za glavu višlje od ovih plavo-zračćih.

„Mi ovde razgovaramo sa šestobojno ortodoksnima. Kad bi ti na neki način stupio u neki razgovor s njima pitali bi te ovo: „Ako je sve počelo iz Skupa svih mogućnosti, ali iz nesvesti u svest, a na osnovama dominacije Inteligencije u slobodnoj volji, u kojoj vrsti, posle paramecijuma, su nastali polarizacija, polni organi, polno opštenje i orgazam; kao završni čin polnog opštenja, a sve u cilju produžetka vrste?“

Da, da. Tišina. Ovako bi ti čutao i pred njima. Onda bi ti oni rekli da prema tvojoj i našoj teoriji o nastanku vrsta i sa suštinskim karakteristikama i sposobnostima jedinki svih vrsta moramo priznati ovo:

„Trajna budnost i stvaralaštvo Boga se potvrđuju polarizacijom svega i svačega u Univerzumu, a finalno – orgazmom medju životinjama. Orgazam je u telesnom ono što je blaženstvo u umnom. Doklegod uživaš samo orgazam u telesnom – nisi finalizacija Božjih namera, težnji, planova i

aktivnosti. Kad udješ u blaženstvo, kao petobojan, onda si poluproizvod Boga. Gotov proizvod Boga smo mi – Andjeli. Mi smo u blaženstvu i umno i telesno.

„Zato i izgledate tako polupijani.“ – rekoše nam šestobojni. Dalje su nam govorili:

„Niko ne može poželeti nešto što ne zna da postoji. Konkretno: riba zna da se može hodati po Zemlji – i pita se „Šta će mi to kad izvan vode ne mogu disati?“

To bi bilo isto kao kad biste vi ljudi poželeti da možete odavde skakati sa planete na planetu. Ali šta će vam to na planeti Veneri, sa temperaturom od 470°C i 95% ugljendioksida u atmosferi? Itd. Na Saturnu onako, na Neptunu onako, ...

O ribi, koja ne želi da dobije noge, iako poznaje bića koja hodaju Zemljom, možemo nešto i fantazirati ili o čoveku koji ne želi ni sposobnost da skače sa planine na planinu, iako poznaje skakače raznih vrsta. Ali kako da neko poželi polarizaciju medju živim bićima kad nema pojma o njoj; nema pojma o tome čemu bi to koristilo. Pa onda još i to: u polarizaciju medju živim bićima uključiti polne organe, polno opštenje i orgazam. Ko ili šta može znati o snazi i milini doživljaja orgazma, pre nego što ga doživi? Kako to objasniti novorodjenčetu bilo koje vrste na Zemlji ili bilo gde u Svemiru? Tek polno zrela životinja bude na to bačena; nagonom; tempirano, na polno opštenje prinudjena. Od koga? Od večnog Boga koji ima znanje, pojam i svrhu polarizacije, polnih organa i orgazma.

Mi smo šestobojnima rekli da je polno opštenje večna težnja odvojenog dela jednog, (naprimer paramecijuma) ka delu bivšeg sebe; od kog je odvojeno. Tu su se oni samo nasmejali. Šestobojni ortodoksni nisu tužni zato što ne žive večno, jer se oni ne smatraju ni zakinutim ni oštećenim; isto kao što ortodoksni Yogi ne želi da posle smrti svog tela dalje egzistira kao osobenost, nego želi da se raspline u Okeanu večne

inteligencije; u Skup svih mogućnosti ali, kako šestobojni ortodoksni smatraju, Bogom određenim i potpomognutim. Za šestobojne ortodoksne su sex-apstinenti totalne budale, kao što su totalni grešnici oni koji na polno opštenje prisiljavaju za polno opštenje nezrela bića svoje vrste, a pogotovo bića izvan svoje vrste.

Bogu je milija jedna prostitutka nego sveštenik koji se od seksualnih odnosa uzdržava. A da ne pričamo o onim ljudima koji zloupotrebljavaju decu.

Dakle, ni ti, ni mi ne znamo ništa sigurno. Ali znamo mnogo više, nego Nikolaus Cusanus, šta sa Bogom ne može biti povezano.

° Znači da je Bog, ipak, onako kako ste mi tamo rekli: uvek sebe svestan; svejedno da li je u ispoljenjima ili u semenu; neispoljen?

* Da.

° Pa kako biste mi vi definisali Boga?

* „Večno egzistirajuća inteligencija, večno sebe svesna, tvorac života, vrhovni zakonodavac koji određuje Skup svih mogućnosti (u kom caruje slobodna volja svih ispoljenja Njega) i određuje Skup nemogućnosti (da bi Skup svih mogućnosti imao smisla).“

° To znači da ona moja teorija o čoveku kao biću sa svrhom, kojim se Apsolutno osvešćuje ne valja?

* Da. Ne valja. Jer se čovek osvešćuje sebi, a ne Bogu; kao da je Bog ikad sebe nesvestan? Naravno osvešćeni čovek jeste pozicija Boga, ali Bog svakako egzistira bez čoveka, pa svejedno da li se čovek iz Skupa svih mogućnosti uzdigao na božanski nivo – biti sebe svestan – ili je prosta životinja, ali čoveka bez Boga ne bi ni bilo, te da ga može biti bez onih zakona koje je Bog postavio, a koji se zovu Skup svih

mogućnosti. Čovek postoji dok je svestan svoje slobode u većnoj inteligenciji. Kad toga nije svestan, onda je on samo deo scene za nastanak i uzdizanje vrste sebe-svesnih jedinki nje (vrste). Bog nema interes da uništava bilo šta u Skupu svih mogućnosti, nego se uništavaju ispoljena u svojim računicama oko svojih koristi.

U prostoj materiji egzistiraju procesi koji živim bićima izgledaju kao raspadanja ali je to ustvari neorganizovani život u Skupu svih mogućnosti, za razliku od tzv. organizovanog života u bićima koja se klasifikuju kao živa. Mada je između tzv. neorganizovane i tzv. organizovane materije kooperacija u interesu organizovane u tom da organizovana (mozgom) razmišlja i pamti, a neorganizovana (mineralima) samo pamti.

° Uh! Sad ću imati problema već sa mojim ljudima kad budem tvrdio da se Bog dokazuje polarizacijom, polnim organima, polnim opštenjem i orgazmom. Odnosno da je seksualni nagon u Božjem planu dat kao način razvoja vrsta živih bića, a orgazam je dat kao nagrada za predavanje tom nagonu u cilju produžetka vrste.

* Već znam da se oko toga nećeš uznemiravati, nego ćeš tako, kako si ponekad bezobrazan – uživati da time šokiraš ljude. Odnosno – budi miran i pozovi svakog da ti dokaže da nisi u pravu. A mi ti stojimo kao profesori koji su ti dali licencu da među ljudima zastupaš Boga, kao tvorca realnosti; kojoj se ne mogu odreći ni polna opštenja među živom bićima.

° To mi je, ipak, studentska diploma?

* Da. A sad se zaista rastajemo.

° Srećan vam put od par sati.

* Hvala. I tebi ostanak na ovoj divnoj planeti.

Izašao sam iz njihove „konzerve“, čuo da je nešto iza mene škljocnulo, kvrcnulo ili tako nešto – okrenuo se i video samo poleglu žutu travu. U daljini voz ka Belachu. Valjda onaj iz Oltena.

Išao sam polako kući gurajući svoj bicikl i u sebi izražavao divljenje Zarathustri, koji je onda davno imao sreću da mu kažu da je Bog stvorio sve iz svojih misli. Ali kako je teško to razumeti. Bože moj!

* * *

Posle sam zaista morao staviti na ispit moje verovanje da se Bog osvešćuje čovekom, ili tako nekim inteligentnim bićem u Kosmosu. Nisam ja to počeo verovati na osnovama teorije o nekom početku ni iz čega, kao što je teorija „Velikog praska“, nego jednostavno u pretpostavci da sve ima neki početak i kraj. Od onih razgovora sa Nezemljanima meseca oktobra prošle godine, nisam dalje mnogo razmišljao o onom što sam od njih čuo. Ali mi se krajem ove zime namestilo pitanje o tome da li je i Bog polarizovan; ako je u Kosmosu već sve polarizovano. Pa sam razbijao glavu. Razbijao, razbijao, ... Odnosno tražio sam objašnjenje svega tako da to objašnjenje vredi, a da moja dugogodišnja uverenja ne etiketiram netačnim.

Sad u mojoj glavi stoje stvari tako da imam tačno shavatenje Univerzuma, po kom je Bog u jednom momentu i onakav kakvim su mi ga oni Nezemljani predstavili, a i takav da je sebe nesvestan, pa se ponovo osvešćuje čovekom, ili sličnim bićem, kao ispoljenjem sa svrhom.

Do kraja ovog trodelnog teksta „Dvopolni Univerzum“ ćemo se potpuno razumeti. Prvi deo, posle ovog uvodnog,

„Tamna masa, Crne rupe i kompleks Univerzuma“

jeste pojednostavljeno sveden na grafički prikaz Apsolutnog. Odnekud sam morao početi, da bih posle i sâm razumeo sve realno; trodimenzionalno.

~ 10 ~

Ovde moram reći da ja ni u kakvu četvoro-dimenzionalnost, ... ne verujem, jer za nju ne nalazim smisleno objašnjenje meni sâmom; neka bude i neobrazovanom ili neintelligentnom ali se branim, opet, verovanjem da je istina prosta i razumljiva i nama gradjanski neškolovanima.

Solothurn, početkom Aprila meseca 2022.

Dvopolni Univerzum
I deo

Tamna masa potvrđuju da je Bog sveznajuć, svemoćan, nepristrasan, istovremeno sve-prisutan i sve-odsutan. Tamnom masom „pegla“ Stanja stvari i odnosa na apsolutnu osu i sve aktivnosti svodi na apsolutni mir, apsolutnu vibraciju i apsolutnu boju (ton). Tim peglanjem Stanja stvari i odnosa On svodi Kosmos na ne-aktivnost u apsolutnoj saglasnosti za apsolutnu monofoniju iz apsolutne harmonije. Kosmos tada nije mrtav, nego je „isključen“. Kosmos nikad ne nastaje nego isključen miruje dok ponovo ne čuje „reč“.

Dok Kosmos miruje Crne rupe ne postoje. Crne rupe su tačke presecanja (fazni pomaci) sinusoida Kosmosa i kontra-Kosmosa. Kad Kosmos i kontra-Kosmos ne „žive“ aktivno – nema protiv-faznih sinusoida i nema Crnih rupa. Božja svemoć je, dakle i apsolutno, potvrđena univerzalnom polarizacijom Kosmosa, na Kosmos i kontra-Kosmos i depolarizacijom Kosmosa: svodjenjem Kosmosa i kontra-Kosmosa na „zimski san“.

Radi se samo o Božjoj „reči“ ili pomisli da sve u Skupu materijalnih ispoljenja (agregatnih stanja energije) stane, kao što uvek miruju večno Ništa i večni Skup ideja, ili krene u život.

Ono što fizičari i astrofizičari 20-og veka smatraju Velikim praskom „Big Bang“, „Urknal“, ... jeste besmislica protiv osnovnih zakona mehanike.

Rekao sam u svesci „Metafizika 21. veka“

ISBN 978-3-9523860-6-4

<http://www.iging-studio.ch/dozivljaj%20savršenog%20jedinstva-Metafizika%2021.%20veka.pdf>

da Univerzum čine tri konstitutivna elementa.

~ 12 ~

1. Ništa (koje postoji i kad ne postoji),
2. Skup svih ideja (koje postoje bez obzira na to da li postoji neko materijalno ispoljenje energije (konkretno: mozak) koji ih može doseći i
3. Skup svih materijalnih ispoljenja (Kosmos).

Dakle Kosmos i Univerzum nisu isto.

Univerzum je večan; nezavisno od toga da li je Kosmos jedan skup konkretnih trodimenzionalnih ispoljenja energije u materiji ili je nekad samo skup potencijalnih ispoljenja, odnosno nematerijalno seme; komprimirana energija u čistoj formi.

Da vreme i prostor ne postoje ni onda kad je Kosmos po formi tek seme svega materijalnog, takozvani energetski pra-atom, a ne postoje ni onda kad je Kosmos već skup svih materijalnih ispoljenja, sam takodje objasnio.

Prostor je samo skup odstojanja svih materijalnih ispoljenja, jednih prema drugima. I to ne mnogo njih na jednoj površini (kao u geometriji), nego mnogo njih na barem dve površine koje su paralelne jedna prema drugoj.

A vreme je nizanje Stanja stvari. Odnosno nizanje stanja u materijalnim ispoljenjima energije u celini uzeto.

Zato je za nas jednostavnije da (kako je Kant rekao) na sve gledamo i sve računamo kao da vreme i prostor postoje.

Odnosno da odstojanja svih materijalnih ispoljenja, jednih prema drugima, nazivamo prostorom, a nizanje Stanja stvari nazivamo vremenom.

Dvopolni Univerzum
II deo

U svesci „Razgovori s Vanzemaljcima“
ISBN 978-3-9523860-2-6

<http://www.iging-studio.ch/Razgovori%20s%20Vanzemaljcima.pdf>

sam objasnio da je polarizacija unutar Kosmosa dokaz večnog postojanja Boga. Jer da je polarizacija sa pra-atoma i prenešena neizbežno, nekim automatizmom, „nasledstvom“, kao „plus i minus“, na sve nežive forme ispoljene energije, minerale i gasove, polarizacija u živim bićima je ona vrsta polarizacije, koja nije mogla nastati evolucijom (iako je i ona u suštini po volji Božja), niti voljom živih bića, nego samo brzom odlukom večno egzistirajuće Inteligencije. Objasnio sam zašto.

Polarizovana živa bića tako traju kao smisljena i svrhovita ispoljenja; koja, iako značajno polarizovana, jedno bez drugog (svog suprotno-polnog) nemaju smisla. Nazivamo ih muško i žensko. Pa da se vratimo na početak.

Ništa je bespolno. Ideje su bespolne.

U Kosmosu je polarizovano sve živo kao i sve neživo.

Ali Univerzum je savršen tek ako je i on polarizovan.

Polarizaciju Univerzuma ne može iskazati besadržajno Ništa, niti ono u kojem „plus-minus“ i „muško-žensko“ nemaju svrhu: Ništa je ništa. Ideje su funkcionalne sadržajem, a ne polovima.

S toga, polarizacija Univerzuma nastaje samo trećim konstitutivnom delom Njega: Kosmosom, kao Skupom svih materijalnih ispoljenja i kontra-Kosmosom; skupom istih kosmičkih ispoljenja, ali protiv-faznih vibracija.

Dakle, nizanje stanja stvari u Kosmosu je identično nizanju stanja stvari u kontra-Kosmosu; samo su vibracije pojedinačnih fenomena ovog potonjeg protiv-fazne vibracijama istih fenomena u Kosmosu. Pa je otud i zbirna vibracija kontra-Kosmosa zbirnoj vibraciji Kosmosa protiv-fazna.

Polaritet Univerzuma polaritetom Kosmosa i kontra-Kosmosa je ono što predstavlja skica koju znamo kao Jin i Jang. Jer to nije prost simbol za sve ekstreme u Kosmosu nego je znak za Tao; koji je entitet sa realnim Skupom svih ideja, realnim Kosmosom „ispred ogledala“ i realnim Kosmosom (kontra-Kosmosom) „iza ogledala“. Sve što jednom nastane – dvostruko nastane, dvostruko traje i dvostruko nestaje.

Koji pol Kosmosa je ispred ogledala, a koji je iza ogledala jeste stvar pozicije posmatrača. Važniji je da pamtimo da je Kosmos dvopolan; jedan je fazni, a drugi je protiv-fazni.

To znači da je potpuno ostvareno biće i ovde, kao petobojni akord i na istoj poziciji tamošnjeg spektra elektromagnetnih talasa. Sebi egzistira kao duplikat, a Bogu kao „dokument“ sebe-svesnosti kroz ispoljenje.

Dvopolni Univerzum
III deo

Medjutim, šta su konkretno faza i protiv-faza Kosmosa, kako dolazi do „peglanja“, svodjenja obe faze na apsolutni mir?

Polarizaciju Kosmosa sam počeo predstavljati kao sinusoide; kao da se radi o jednofaznoj električnoj struji ili o vibracijama u akustici, odnosno o prostiranju elektromagnetnih talasa.

Misleći na fazu i protivfazu Kosmosa moram zamišljati loptu, koja je ustvari jedna jedina, a od dve kompatibilne, kao što su tamo plus-minus na mineralima i gasovima ili muško-žensko medju živim bićima: jedno bez drugog su ništa. Ako nam je tamo jasno šta su plus i minus, odnosno šta su muško i žensko – da vidimo ovde koja su to dva, koja jedno bez drugog ne mogu, a zajedno čine jedno kompletno. U fizici, hemiji, bio-fizici i bio-hemiji se operiše sa devet formi (izraza) energije. U svesci „Metafizika 21. veka“ sam ih (na osnovi znanja i mišljenja fizičara nobelovca Richarda Feynmana) pomenuo kao:

01. privlačna,
02. kinetička,
03. toplotna,
04. elastična,
05. električna,
06. hemijska,
07. energija zračenja,
08. energija jezgra i
09. energija mase.

On je rekao jasno: „Ako sastavimo jednu zajedničku formulu (računicu) za sve ove pojedinačne oblike energije, ukupna suma energije se ne menja, osim što čovek nešto od energije ovamo doda, a tamo negde nešto od energije oduzme.“

Ukupna suma energija se ne menja? Astrofizičari pak tvrde da je ono što imenuju Tamnom masom energetski mnogostruko jače nego ono što se računa u poznate forme energije.

Muči ih procenat energije Kosmosa u Tamnoj masi, jer, prema nekim računicama ogroman kvantum energije nedostaje u ovom što je vidljivo i merljivo. Ali vrtićemo se na to. Zasad zamišljajmo da je faza Kosmosa suma devet gore-pomenutih sirovih energija, koje su, ukupno uzeto, radna snaga svih fizikalno-hemijskih dešavanja u Kosmosu.

Bog je tu još nepolarizovan.

Deseta vrsta energije u Kosmosu je suma energetskih porcija sa identitetima, a to su proizvodi mozgova živih bića Kosmosa. Te dve izvorno srodne, ali sadržajno suprotne vibracije su nezamislive kao odvojene. Kao što nijedna životinja na Zemlji ne bi egzistirala samo telesno, ako ne bi imala sposobnost da primeti, da odluči da li da miruje, pobegne ili napadne. Da ne pričamo o živim bićima koja sumi energetskih porcija sa identitetom „doprinose“ matematikom, filozofijom, umetnošću, ... tzv. duševnim stanjima, Tako ni Kosmos ne bi imao smisla ako bi njime strujale samo sirove energije.

Znači: faze Kosmosa su energetska faza dešavanja i energetska faza sećanja; kao protiv-faza. Radi se, dakle, o transformaciji devet prostih (besadržajnih) formi energije u desetu formu energije specifičnih sadržaja; o porcijama energije sa identitetom: Nešto delujuće se ne može posmatrati jednako kao i nešto proizvedeno. A jedno bez drugog nemaju smisla.

Delujuće u Kosmosu nije tu da bi egzistiralo samo menjajući forme sebe sâmog, a proizvedeno ne može nastati bez delujućeg. Polarizacija Kosmosa je, dakle, vibraciono na jednom istom spektru (elektromagnetnih talasa), a suštinski na iznudjenom radu (faza dešavanja) i na definisanom sadržaju (faza sećanja). Večnost Kosmosa se bazira na tome da energetska faza dešavanja, odnosno devet prostih formi energije stvore transformatore tih devet prostih energija u desetu; u mozgove. Pa kad ovi transformatori sirove energije prevedu nju, sirovu energiju, u desetu, daljnja polarizacija Kosmosa (teorijski) stane, jer nema radne energije:

Bez energije polarizovanja sve stane. Sad se sva energija Kosmosa nalazi u protiv-fazi – energetske fazi sećanja.

Apsolutni mir!

Ono što sam u prvom delu označio kao osu „x“, preko koje se protiv-faza u odnosu na fazu pomeri za 180° jesu energija održanja odnosa u fazi dešavanja – Tamna masa i energija prenosa oplemenjene energije iz faze dešavanja u fazu sećanja – Crne rupe. Tzv. Tamna masa je na lokalnim nivoima ono što zovemo gravitacijom. Obe su jedanaesta energija Kosmosa. Tamna masa je radna energija faze dešavanja, u smislu održavanja odnosa u njoj, a Crne rupe su radna energija u korist faze sećanja, u smislu da one fazi sećanja „otimaju“ oplemenjenu energiju faze dešavanja.

Kad je Kosmos prazninom jedne od faza nepolarizovan onda su Tamna masa i Crne rupe snaga Boga koji ni u čemu planduje. Tamna masa i Crne rupe su, dakle, energetske alati Kosmosa. Kako se iznos sirovih energija (besadržajnih) u oplemenjenu (s identitetom) povećava, tako se energija Tamne mase transformiše u energiju Crnih rupa.

Ako u jednom momentu imamo „živu“ samo fazu sećanja, a fazu dešavanja „mrtvu“ – onda sve stane. Kao što bi među živim bićima bilo koje vrste, bez bilo kojeg od dva pola živih bića vrste – vrsta izumrla. Šta se onda dešava sa Kosmosom?

U tom momentu se puna faza sećanja depolarizuje samim nestankom faze dešavanja i biva svedena na osu „x“. To je ono što sam u I delu ovog teksta nazvao „peglanjem faza“

Tu ne smemo misliti da u energetskom naboju faze sećanja, koja je sada ispeglana, nevibrirajuća ali ne i mrtva, nego samo uspavana, nema ni težnji ni potencijala. Kad se čovek naspava – on ustane. Medved je u zimskom snu nepokretan, polno nezainteresovan, fiziološki isključen i – onda se po nekom kalendaru, koji u suštini znači samo unos topline – pokrene. Kad se sad bespolni Kosmos unutrašnjom toplinom probudi, ne znamo po kom kalendaru, ali se probudi svakako, to zaista liči

na ono što nazivaju „Velikim praskom“: Ali tu nema govora o nastajanju ni iz čega, nego je sada sveobuhvatno Ništa jedna bezgranična i neodređena posuda, u kojoj počinje život reinkarniranog Kosmosa. Depolarizovana bivša protiv-faza se preliva u suprotnu fazu – fazu prostih formi energije – a ujedno počinje ponovo da egzistira kao protiv-faza, bilo kakve amplitude, samim tim što se u nju sad upisala vibracija oživljene faze dešavanja. Faze su re-polarizovane, amplitude su razmenile sadržaje i vrednosti, talasne dužine faza su se fazno razišle, pa počinje re-polarizacija unutar faze dešavanja do polarizovanog bića kojim se Apsolutno, kao svojim ispoljenjem, budi novom svesnošću sebe sebi. Dalje je sve „Jovo nanovo“: Scena je poznata: potencijalno su tu svih devet besadržajnih formi energije, zatim život u prostim formama, pa u razvijenim; razmišljanja i odlučivanja reinkarniranih inteligentnih bića; samo ovako, a ne iz tela u telo u okviru faze dešavanja.

Kad sve krene ponovo u novoj fazi dešavanja ne znači da u novom ciklusu menjanja formi devet energija sve teče kao i u prethodnom ciklusu. Jer da je sve isto iz cilusa u ciklus to bi značilo da novi transformatori prostih formi energija (mozgovi) isto razmišljaju i odlučuju kao i transformatori prostih formi energije iz prethodnog ciklusa. Što bi dalje značilo da čovek nema slobodnu volju. Novi transformatori prostih energija (mozgovi) imaju novu priliku da Skup svih mogućnosti i skup svih sećanja na Stanja stvari iz prethodnog ciklusa (intuitivno) drukčije koriste. Što u suštini znači da jedno inteligentno biće ima slobodu življenja, mišljenja, željenja, ... pa čak i menjanja svog genetskog sklopa; stvarajući u aktuelnom ciklusu dešavanja protiv-fazu drukčijeg kapital od onog kapitala nakon kojeg je u „aktuelnom“ sve krenulo „ispočetka“.

A po kom rezonu su faza dešavanja i faza sećanja isto samo drugih polova?

Rekli smo da te faze nisu polarizovane ni kao „plus-minus“ ni kao „muško-žensko“ nego vibracijama kontra-sadržaja. A to znači sledeće: Ono što se dešava transformacijom sirovih energija odgovara onom što će biti zapisano, odnosno ono što je zapisano odgovara onom što se dešavalo.

Ti energetske ekvivalenti drugih sadržaja su polarizovani tim sadržajima, a fazno pomereni redosledom nastanka njihovih važenja u Stanju stvari.

Crne rupe, logično, imaju samo galaksije na kojima ima transformatora prostih devet energija u desetu; (mozgova).

Prostih devet energija u desetu transformišu svi oblici života.

Jer sva živa bića imaju stavove, namere i planove.

Crne rupe „troše“ oko 10% ovostrane energije.

Koliko energije ovog Kosmosa je dosad transformisano iz faze u protiv-fazu – ne može se ničim izmeriti i ničim uporediti. Jer je to transformisanje prvenstveno pokazatelj smisla Kosmosa i pokazatelj polarizacije Apsolutnog Kosmosom; kako smo u prvom delu ovog teksta objasnili.

Ukupna deseta energija Kosmosa (protiv-faza) je ustvari Kosmička inteligencija. Šta je sve u njoj pohranjeno možda ne zna niko. A možda znaju oni koji su moralno potpuno razvijeni i kojima je moguće sve što nije nemoguće.

Korice i slog za štampu uradio
Dragoljub (Mirkov i Vidosavin) Popović
CH, 4500 Solothurn,
Postfach 608

©:

www.iging-studio.ch

www.flyingjoymaker.com

12.04.2022.